

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2019r.,

sprawy **Y. P.**

skazanego z art. 279 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 20 czerwca 2018r., sygn. akt V Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 12 marca 2018 r.,

sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. A. – Kancelaria Adwokacka w L. – kwotę 442, 80 (czterysta czterdzieści dwa i 80/100) zł, w ty 23% VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu za sporządzenie i wniesienie kasacji,
3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztami sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez

Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523 § 1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Konstrukcyjnie kasacja odnosi się do wad orzeczenia Sądu Odwoławczego w zakresie rozpoznania postawionych w apelacji zarzutów oraz prawidłowości sporządzenia przez ten Sąd uzasadnienia wyroku.

Rzecz jednak w tym, że w niniejszej sprawie Sąd Odwoławczy sporządził bardzo rzetelne, obszernie uzasadnienie swego orzeczenia, w którym systematycznie odnosi się do wszystkich postawionych przez obronę zarzutów – poczynając od ustaleń faktycznych i kwalifikacji prawnej w zakresie możliwości przyjęcia wypadku mniejszej wagi, przez jakość przeprowadzonego postępowania dowodowego, w tym wiarygodność funkcjonariuszy prowadzących dochodzenie, po kwestię wymiaru kary.

Nie można tracić z pola widzenia w niniejszej sprawie tego, że nie była ona szczególnie skomplikowana dowodowo wobec znalezienia w schronisku dla bezdomnych, w którym przebywał skazany, pochodzącego z kradzieży telefonu M. B., a następnie przyznania się do winy Y. P. w toku postępowania przygotowawczego. Wyjaśnienia te zostały co prawda później zmienione, lecz zmiana ta została wnikliwie oceniona przez Sądy obu instancji. Twierdzenia w tym zakresie obrony o możliwości dokonania zaboru akumulatora z innego samochodu niż należący do pokrzywdzonego N. S. są czysto hipotetyczne i nie znajdują choćby minimalnego uzasadnienia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Z tych względów brak podstaw do uznania zasadności zarzutów kasacyjnych.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.